

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/11842.**

Benyújtás dátuma: **2025-05-06 11:17**

Parlex azonosító: **1L97ZCXH0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Szabadi István (Mi Hazánk)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: Dr. Pintér Sándor, belügyminiszter

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Tervezi-e a Belügyminisztérium a kötelező oltási rendszer eltörlését a módosított Alaptörvénynek megfelelően és más európai uniós tagállamok mintájára?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Az elmúlt években egyre több aggály merült fel a kötelező oltási rendszerrel kapcsolatban, különösen annak alkotmányos és tudományos megalapozottságát illetően. A **2025. április 15-én hatályba lépett Alaptörvény-módosítás**, különösen a **XVI. Cikk (1)** bekezdése, amely a gyermekek testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez való jogot minden más alapvető jog elé helyezi – az élethez való jog kivételével –, új alkotmányos paradigmát teremtett. Ez a rendelkezés a kötelező oltási rendszert, amely az **egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 57-58. §-án** és a **18/1998. (VI. 3.) NM rendeleten** alapul, alkotmányellenessé teszi, mivel az oltások ismert kockázatai sértik a gyermekek testi jólétéhez való jogát, és a szülők autonómiáját is figyelmen kívül hagyják.

Ezzel összefüggésben kiemelt jelentőséggel bír a csecsemőhalálozások rendőrségi vizsgálatának gyakorlata. Tudomásunk szerint a rendőrségi protokoll előírja, hogy minden csecsemőhalál esetén vizsgálatot kell folytatni. A rendőrség első lépésként megvizsgálja az elhunyt csecsemő oltási könyvét, hogy megállapítsa, kapott-e oltást az elhalálozást megelőző 30 napon belül. Amennyiben igen, bizonyos esetekben a rendőri intézkedés elmaradhat. Annak érdekében, hogy a közvélemény és a törvényhozás tisztább képet kapjon az oltásokkal esetleg összefüggő csecsemőhalálozásokról, kérem, hogy a Belügyminisztérium (a továbbiakban: Minisztérium) szíveskedjen közölni az alábbi adatokat:

Az elmúlt öt évben (2020–2024) évente hány olyan csecsemőhalál esetén történt rendőrségi kihívás vagy intézkedés, ahol a csecsemő az elhalálozást megelőző 30 napon belül oltást kapott? Kérem az

adatokat évenkénti bontásban megadni.

Ezen túlmenően, a kötelező oltási rendszerrel kapcsolatban Rétvári Bence államtitkár úr korábbi nyilatkozataira reagálva szükségesnek tartom a következő kérdések tisztázását.

Államtitkár úr a kötelező oltások fenntartása mellett érvelt, a nyájimmunitás közérdekét hangsúlyozva, és a 39/2007. AB határozatra hivatkozva, figyelmen kívül hagyva az **Alaptörvény XVI. Cikk (1)** új hierarchiáját. Ez a megközelítés több szempontból problémás.

Először is, az **Alaptörvény XVI. Cikk (1)** szerint a gyermekek testi fejlődéséhez való jog abszolút prioritást élvez, és nem rendelhető alá semmilyen más érdeknek, így a nyájimmunitás fikciójának sem.

Az **Eütv. 58. § (10)** explicit módon elismeri, hogy az oltások súlyos egészségkárosodást vagy halált okozhatnak, ami önmagában összeegyeztethetetlen a gyermekek testi jólétének védelmével.

A tudományos bizonyítékok szerint az oltások – például az MMR és a DTPa – nem indukálnak nyálkahártya IgA-immunitást, amely a kórokozók terjedésének megakadályozásához szükséges. Ehelyett csupán IgG-antitesteket termelnek, amelyek a súlyos megbetegedéseket csökkenthetik, de nem gátolják a megfertőződést és a fertőzés átvitelét. Ezért a nyájimmunitás elérése az oltásokkal nem lehetséges, ahogy azt számos tanulmány, például Griffin (<https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC1459643/>) a kanyaró és Warfel (<https://www.pnas.org/doi/10.1073/pnas.1314688110>) a szamárköhögés kapcsán megerősítette. Az Államtitkár úr által hivatkozott közérdek így tudományosan megalapozatlan. Ráadásul az oltásokkal szerzett esetleges védettség is idővel elenyészik, így a magas átoltottság sem felel meg a valóságnak, mivel a felnőttek nem járnak ismétlődő oltásokra, ami amúgy is fölösleges lenne, mint az előbb kifejtettem.

Másodszor, az oltási kényszer sérti a szülők autonómiáját, amelyet az **Alaptörvény L) Cikk, VI. Cikk és XVI. Cikk (1)** harmadik mondata véd. A szülőknek joguk van gyermekeik testi integritásáról dönteni, különösen, ha más eszközök – például karantén vagy kezelés – rendelkezésre állnak a közegészségügy védelmére. Az állam nem írhatja felül a családi döntéshozatalt anélkül, hogy közvetlen és bizonyított veszélyt igazolna. Oltások esetén pedig nincs ilyen közvetlen veszély.

Harmadszor, a **39/2007. AB határozat**, amelyre a Minisztérium hivatkozik, elavult, és az új Alaptörvény fényében nem alkalmazható, alkotmányellenes. Az arányossági tesztet alkalmazó határozat összeegyeztethetetlen az **XVI. Cikk (1)** új hierarchiájával, amely a gyermekek testi jólétét abszolút prioritásként kezeli. Az oltások kockázatai – beleértve a halált – sértik az **Alaptörvény II. Cikk** szerinti élethez való jogot is, így a kényszer alkotmányellenes.

Végül, Novák Előd képviselőtársam írásbeli kérdésére Államtitkár úr 2025. március 19-én megküldött válasza tudományosan pontatlan és retorikailag manipulatív. Államtitkár úr érzelmi

érvekkel – például „a gyermekek egészségével játszanak” – kerüli meg a konkrét tudományos cáfolatot, és nem reflektál az oltások nyálkahártya-immunitás hiányára vagy az európai országok eltérő gyakorlatára, ahol számos helyen nincs kötelező oltás.

Kérem Tisztelt Miniszter Úr válaszát az alábbi kérdésekre:

1. Az elmúlt öt évben (2020–2024) évente hány olyan csecsemő és kisgyermek halála esetén történt rendőrségi kihívás vagy intézkedés, ahol a csecsemő, vagy kisgyermek az elhalálozást megelőző 30 napon belül oltást kapott? Kérem az adatokat évenkénti bontásban megadni.
2. Tervezi-e a Minisztérium a kötelező oltási rendszer eltörlését az **Alaptörvény XVI. Cikk (1)** fényében, tekintettel arra, hogy a kötelező oltások rendszere sérti az Alaptörvény R) Cikkét, L) Cikkét, II. Cikkét, VI. Cikkét és a XVI. Cikkét, és oltások ismert kockázatai sértik a gyermekek élethez és testi jólétéhez való jogát?
3. Milyen tudományos bizonyítékokkal támasztja alá a Minisztérium a nyájimmunitás elérésének lehetőségét, figyelembe véve az oltások nyálkahártya IgA-immunitás hiányát, továbbá azt, hogy az oltásokkal szerzett védelem idővel elenyészik és a felnőtt lakosság döntő többségének lejárt a DTPa és MMR oltása, és nincsen oltással védett személy gyakorlatilag egy sem (kivéve felnőtt lakosság Tetanusz elleni immunizálást), miközben a gyermekeket ezekre a gyakran veszélyes beavatkozásokra kötelezik, tehát matematikailag nem igaz a „magas átoltottság”?
4. Hajlandó-e a Minisztérium önkéntes oltási programok bevezetésére, amelyek tiszteletben tartják a családok szentségét, a szülők autonómiáját és az **Alaptörvény** gyermekjog-védelmi normáit, valamint figyelembe veszi a gyermek testi jólétéhez való jogát?

A magyar családok és gyermekek érdekében kérem, hogy válaszában részletesen térjen ki a fenti kérdésekre, és biztosítson átlátható adatokat a csecsemőhalálozások rendőrségi vizsgálatáról, valamint indokolja meg, kinek az érdekét szolgálja az alaptörvényellenes, tudományosan nem igazolható oltáskötelezettségi rendszer fenntartása.

Tisztelettel:

Szabadi István